

[Rahbæk Møller]

Folketinget vedtog den 25. april 1991 folketingsbeslutning nr. B 8, som var fremsat af Socialistisk Folkeparti. Vedtagelsen skete med stemmer fra Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti. Folketingsbeslutningen pålagde regeringen at fremsætte lovforslag om forbud mod genetiske test ved ansættelser og ved tegning af pensioner og forsikringer.

En sådan lov er endnu ikke vedtaget. Den daværende arbejdsminister fremsatte ganske vist et lovforslag, men dels skete det så sent, nemlig den 22. april 1992, at lovforslaget ikke kunne færdigbehandles, og dels var lovforslaget meget mangelfuldt og stødte derfor på alvorlig kritik både i folketingssalen og i offentligheden. Til gengæld viste folketingsdebatten, at der nu var et bredt flertal for at vedtage en lov om forbud mod gentest. På trods af kritikken blev lovforslaget genfremsat uændret i oktober 1992.

Siden da er der sket et regeringsskifte. På den baggrund finder forslagsstillerne det unødvendigt, at debatten såvel i Folketinget som i offentligheden sker på et grundlag, der indlysende ikke vil kunne danne grundlag for en vedtagelse. Derfor fremsættes et alternativt lovforslag, der imødekommer de kritikpunkter, som blev rettet mod den daværende arbejdsministers lovforslag.

Idet jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anbefaler jeg det til Tingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at stille de fremsatte motorvejsplaner i bero.

(Beslutningsforslag nr. B 57).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til statsministeren [om, hvilke initiativer regeringen agter at tage på baggrund af betænkning nr. 1242 »Landdistrikterne – ændrede vilkår«].

Af Ivar Hansen (V) og Engell (KF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 9/2 93).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 172:

Forslag til lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 14/1 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Baggrunden for dette lovforslag er et EF-direktiv, der omhandler arbejdsgivernes pligt til at oplyse arbejdstagerne om deres ansættelsesforhold senest en måned efter ansættelsens start. Forslaget er et godt eksempel på det stærke i EF-samarbejdet. I EF-regi vedtages et forslag, der sikrer minimumsbestemmelser gældende for alle EF-lande, men dette er dog ikke til hinder for, at enkeltlandene kan indføre eller opretholde skærpede regler på området via overenskomster og det fagretlige system.

I Socialdemokratiet vil vi gerne støtte dette forslag. Vi finder det positivt, at arbejdsgiveren får pligt til at oplyse om væsentlige forhold som arbejdets art, lønmodtagernes titler og ansættelsesforhold, begyndelsestidspunkt, ferierettigheder, opsigelsesvarsler, løn, arbejdstid m.v. Det vil efter vores mening være med til at sikre større åbenhed og sikkerhed på arbejdsmarkedet, hvor der uheldigvis har været en del eksempler på, at arbejdsgivere og ansatte har misforstået hinanden vedrørende ansættelsesforholdene.

Hvis oplysningspligten misligholdes i sager, som ikke er underlagt overenskomster og det fagretlige system, kan arbejdsgiveren ved de almindelige domstole blive pålagt at betale en godtgørelse. Det har været diskuteret, om arbejdsmarkedets ankenævn skulle have denne